СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 158. Джерзи Ситі, Н. Дж., вторник, 10. липня, 1928. VOL. XXXVI. No. 158. Jersey City, N. J., Tuesday, July 10, 1928. THREE CENTS.

ЗАТОПЛЕННЄ КОРАБЛЯ ЗІ СОТКАМИ ЛЮДИЙ

КАПІТАН ПОПОВНЮЄ САМОВБИЙСТВО.

САНТІЯГО, Чіле, 8. липня. — Парусот людий загинуло підчас затоплення військового транспортового корабля „Ангамоса", котрого филі страшної бурі занесли на скали в заливі Аравко.

„Ангамос" се одношрубовий пароплав 3,597 тон містоти. Збудовано його колись у Англії для чілійської воєнної фльоти, котра вживала його для перевозу жовнірів і робітників.

Сим разом корабель виплив з порту Пунта Аренас, котрий лежить над проливом Магеляна та є найдальше на полудне висуненим містом у світі. Мав він на покладі 291 осіб, з того коло дві сотки моряків, а решта пасажири. Пасажири були переважно робітники салітрових копалень у північній части Чіле.

Подробиць нещастя покищо нема, бо з усіх людий на кораблі вратувалося всего кількоро. Буря наперед зіпсула кораблеви керму, а відтак занесла корабель на скали. Капітан приказав зараз спустити лодки. Морські филі перевернули лодки в тій хвилі, як тільки вони діткнулися до води. Филі занесли людий на скали, а других на повне море. Бачучи певну загибель усіх людий, капітан корабля, стоячи на капітанському містку, поповнив самовбийство. Се ще гірше здезорганізувало залогу корабля. Кождий робив, що уважав за відповідне, аби ратувати своє життя; за безпеченство другого ніхто не дбав.

На довколичні побережа море викинуло досі 80 трупів.

ГУВЕР РЕЗИГНУЄ ЗІ СВОГО УРЯДОВОГО СТАНОВИЩА.

СМИТ ДЕРЖИТЬСЯ ОСТОРОНЬ ВІД ФАРМЕРСЬКИХ ПОЛІТИКІВ.

ВАШИНҐТОН, 8. липня. — Губерт Гувер, републиканський кандидат на уряд президента Злучених Держав, вислав президентови Кулиджови свою резиґнацію зі становища секретаря торговлі в президентовім кабінеті. Гувер лишив питання датовання резиґнації президентови.

Ходять чутки, що републиканські провідники думають звертати вперед увагу в своїй кампанії на фармерські околиці.

Ал. Смит, демократичний кандидат, мав заявитися проти проєкту Мекнарі-Гоґена, який Кулидж ветував два рази.

ЖІНКА ЗВІЛЬНЕНА ВІД КАРИ СМЕРТИ ПРОСИТЬ О ПОМИЛУВАННЄ.

ОЛБАНІ, Ню Йорк, 7. липня. — Ґубернатор сього стейту Ал Смит дістав просьбу о даровання решти кари пані Мадалені Фероли, котра в році 1913. була засуджена на кару смерти та відтак була помилувана на досмертну тюрму.

Пані Фероля забила була мущину, котрий не хотів з нею женитися.

МСТИТЬСЯ ЗА СМЕРТЬ БРАТА.

УРҐАНА, Огайо, 7. липня. — Нині раненько згинув фармер Н. Г. Тірен. Згинув він з руки власного робітника, Фави Ойлера. Стрілянина мала бути вислідом короткої суперечки між двома мущинами, які досі вже жили в згоді.

Заким жінка вбитого могла дістати рушницю, робітник утік. Зараз громада сусідів зорґанізувала погоню, на котрої чолі станув брат убитого. Вони допали втікача недалеко від фарми, і брат убитого, не хотячи ждати на державний суд над убийником, вистрілив до нього та вбив його на місци.

ПОШЕСТЬ ІНФЛЮЕНЦИ.

ЛІ, Месечузетс, 7. липня. — У сьому місті вибухла пошесть інфлюенци. Досі захоріло коло 400 осіб, з чого троє померло.

Цікаво, що сим разом інфлюенца забирає звичайно старших віком людий.

ТОЛІДСЬКОМУ ВБИЙНИКОВИ ПРИПИСУЮТЬ СМЕРТЬ 30 ЖІНОК.

ТОЛІДО, Огайо, 7. липня. — Державна прокураторія посуджує 26-літного Чарлза Гапе, що станув тут на суд за вбиттє 7-літної Шеліґовської, за вбиттє богато більше жінок. Прокураторія каже, що вона має докази на те, що Гопе вбив три другі жінки, а догадується, що число всіх жінок, убитих ним, могло виносити трийцять.

Хоча лікарі кажуть, що Гопе хорий божевільним садизмом, прокураторія домагається для нього кари смерти.

(Садист відчуває приємність у мученню других людий).

БОГАТО ЛЮДИЙ ГИНЕ ВІД СПЕКИ.

НЮ ЙОРК, 8. липня. — Троє осіб згинуло нині від страшної спеки, що навістила се місто.

Був се тут найгорячійший день сього літа; термометер досягнув у тіни 91 ст. Фаренгайта. До довколичних побереж виїхало міліони людий. На одному Ковні Айленді рахували число гостий на два міліони.

Кромі смертий від самої спеки, було кілька смертий від утоплення. Разом число смертий сього одного дня рахують на трийцять.

ДРУГИЙ З РЯДУ НАЙТЯЖЧИЙ ЧОЛОВІК УМЕР.

АТЛЕНТИК СИТІ, Ню Джерзі, 8. липня. — Нині помер тут від недуги серця Еморі Титмен, який був відомий як другий з ряду найтяжчий мущина Злучених Держав. Важив він 587 фунтів. Мав усього 38 літ.

Свого часу дістав від свого батька спадщину, що виносила коло міліона долярів. Коли лікарі сказали йому, що йому лишається тільки пару місяців до життя, він скликав своїх приятелів та заявив їм, що він хоче мати „ґуд тайм". Він забавлявся через кілька місяців і скоро став важити 300 фунтів. Відтак він захорів і скоро важив близько 800 фунтів.

ПАРАДНИЙ ОБІД У КАЙЗЕРА.

ДОРН, Голяндія, 6. липня. — Бувший німецький кайзер приймав у себе з великою помпою німецьких летунів Келя і барона Ґінефельда. При великім обіді говорив бувший кайзер про те, як то він дбав за свого панованя про розвій німецької авіяції і не минав ніякої нагоди, щоби не пособити тому ділу.

На обіді не було майора Фицмориса, третого в тій компанії, що відбула лет через океан.

РЕВІЗІЇ И АРЕШТУВАННЯ В КРАКОВІ.

Дня 13. червня ц. р. перевела краківська поліція ревізію у студентів краківського університету, братів Романа й Теодосія Руденських, заліщицького повіту. По тригодинній ревізії забрано молодшого брата, Романа Руденського на поліцію до списання протоколу. Братові арештованого сказано на поліції, що Романа по стягненню протоколу звільнено, тимчасом вечером арештованого, закутого в кайдани, повезено в невідомому напрямі. В часі ревізії забрано листи, відтинки грошевих переказів і навіть шкільні підручники.

НОВІ НАУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКІ ІНСТИТУТИ НА УКРАЇНІ

Колеґія Наркомзему ухвалила зорґанізувати на Україні ще два науково-дослідницькі інститути в галузі сільського господарства. Київську аґротехнічну лябораторію ухвалено перетворити в інститут угноєнь, що буде в безпосередньому завідуванню Наркозему.

В Харкові ухвалено утворити науково-дослідницький інститут ґрунтознавства під керуванням Наркомзему та Наркомосвіти. Новоутворені інститути мають обєднати біля себе всі наукові сили, що працюють в галузі ґрунтознавства.

ЖЕРЕЛА КАЛІЙНИХ ПОКЛАДІВ НА КИЇВЩИНІ.

Київський біольоґічний інститут провадить тепер велику дослідницьку роботу щодо виявлення покладів калійних шарів на Україні.

Україна за даними біольоґічного інституту має величезні запаси удобрення; це має велике значіння тепер для інтенсифікації сільського господарства. Кількість фосфоритів на Україні вираховується у сотні міліонів пудів. Найкращі з них є на Поділлі, розроблювані тепер Цукротрестом.

У південно-східній частині Київщини є поклади, що являють собою джерела калійних удобрень і в багатьох випадках можуть замінити калійні соли.

500,000 ПУДІВ СУПЕРФОСФАТУ ПІД ОЗИМИНУ.

В цьому році Наркомзем вперше відпускає 500,000 пудів суперфосфату для угноєння озимих культур. Зважаючи на те, що зазначена кількість суперфосфату ще надто мала, за директивою Наркомзему він має бути використаний на місцях як найраціональніше. Угноюватиметься виключно насінники та односортні масиви озимих культур у землевпоряджених колгоспах.

ВІДГОМІН СТАНИСЛАВІВСЬКОЇ ҐІМНАЗІЇ ПЕРЕД СОЙМОМ.

Наказ запрягти учнів української ґімназії в Станиславові до участи в польському третьомайському святі вийшов від львівської кураторії і місцевого польського комітету. На підставі того наказу директор ґімназії Джердж видав приказ, щоби молодь пішла парами на параду польського свята. Одначе пять вищих кляс відсунулося від участи в святі, а тоді Джердж з учительським збором розвязав пять відділів вищої ґімназії. Кураторія затвердила розпорядження директора, ставлячи учнів і все громадянство в дивовижне положення. Міністерство освіти, до якого звернулася депутація батьків, акцептувало становище кураторії, надаючи цему фактови політичну закраску. Справа ця відбилася в соймі, де по ґрунтовній дискусії було принято резолюцію, в якій навіть представник одинки завзиває сойм покінчити справу і видати розпорядок, що на будуче запобігав би подібним подіям.

ЩЕ В СПРАВІ ҐІМНАЗИСТІВ З ЯВОРОВА.

Дня 9. червня ц. р. вернули до Яворова з перемиської тюрми по пятитижневому слідчому арешті за „саботаж" учні української ґімназії Рідної Школи в Яворові. Як відомо, 2. травня підпалив хтось у Яворові стирту сіна у бурмістра і за це послідували труси й арешти серед невинної ґімназіяльної молоді. Заарештовано тоді учнів Ґрабовського, Савку, Олексина і Балицького. Польська преса зробила зі згаданих учнів саботажників, поперекручувала факти, повязала все те з першомайським святом і т. д. Ця провокація коштувала українських учнів 38 днів тюрми, декілька днів і ночей темниці, закуття в кайдани, відфотографовування й відтискування пальців, сидження в товаристві злодіїв і т. и. Про страчений час і здоровля вже не згадується.

Щойно тепер слідство виказало, що все це була безпідставна напасть на невинних студентів, і їх звільнено.

ЯК В РОМАНІ.

Варшавські часописи приносять вістку про загадочну пропажу молодого чоловіка в Пщині. Син заможного місцевого промисловця познайомився з 18-літньою циганкою Сомою й навязав з нею близчі взаємини. Коли цигано звинули шатро й рушили в дальшу дорогу, пропав молодий, закоханий чоловік. Поліція й батько пропавшого назначили високу нагороду за його віднайдення.

ПОВІДОМЛЕННЄ.

Отсим повідомляється, що в суботу, дня 14-го липня с. р., о год. 7-мій вечером до церковної галі під ч. 2180 Вест 7-ма улиця в Клівленд Огайо, прибуде гол. фін. секретар Р. Слободян, для відбуття орґанізаційної конференції з відділовими урядниками У. Н. Союза.

Проситься отже всіх Вп. головних і відділових урядників, замешкалих в місті Клівленд, Огайо, й околици, зійтися точно в висше означенім часі і місци.

За Екзекутиву У. Н. Союза: І. Каштанюк, гол. фін. рекр.

ЗНАЧНЕ ПОШИРЕННЯ СОЛЯНОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ.

Комісія промпляну ВРНГ обговорила перспективний плян розвитку соляної промисловости на 33% з 342 тис. тон біжучого року до 1,120 тис. тон. Місцева соляна промисловість має збільшити виробництво протягом 5-річчя з 57 до 72.8 тис. тон, цебто на 26%. Взагалі соляна промисловість протягом 5-тиріччя збільшить виробництво на 32%, що становить біля 1,200 тис. тон видобутку. Комісія промпляну вважає за потрібне включити до складу Укрсільтресту у майбутньому році завод „Триплекс", що тепер є у складі Хемвуґілля.

На капітальні роботи передбачається витратити протягом 5-річчя біля 4,600,000 карб., з них по Укрсільтресту 3,600,000 карб., по Хемвуґіллю біля 900,000 карб. і по місцевій соляній промисловости 135,000 карб. Зокрема майбутнього року передбачається капітальні витрати у сумі біля 1,400,000 карб. Треба відзначити, що перспективний плян передбачає велике переустаткування соляної копальні ім. Лібкнехта Ч. І. в артемівській окрузі, що разом з поглибленням його на 60 сажнів дасть можливість збільшити видобуток майже в три рази проти біжучого року й значно зменшити собівартість. Крім того це дасть можливість значно поліпшити якість соли і в звязку з цим можна буде й експортувати її.

Взагалі передбачається зменшити собівартість протягом 5-тиріччя з 4 карб. 10 коп. тони до 2 карб. 95 коп. за тону, цебто на 28% проти біжучого року, а порівняно до передвоєнного часу це буде зменшення вдвічі. Видавні ціни будуть зменшені на 26.3%. З 1929—30 року передбачається перехід всіх соляних копалень на 7-годинний день.

ЗАГОТІВЛІ ЗА 11 МІСЯЦІВ БІЖУЧОГО РОКУ.

У травні заготовлено на Україні 8,058 тис. пудів хліба, що складає 47.2% місячного пляну.

Всього з початкку біжучого заготовельного року (з липня) заготовлено 256.9 міл. пудів хліба. Найбільшу кількість заготовлі дають кооперативні центри — ВУКС заготовила 92.1 міл. пудів, а Сільський Господар — 86.9 міл. пудів. З державних заготівців — Укрхліб заготовив 52.4 міл. пудів, а Хлібопродукт — 22.5 міл. пудів.

Починаючи з червня Укрхліб і Хлібопродукт вже заготовлятимуть хліб спільно, бо весь апарат Укрхліба перейшов до Хлібопродукта і утворює українську філію Союзхліба.

СТРАШНЕ САМОГУБСТВО.

З Копенгаги повідомляють: Один з мешканців місцевости Ронне доконав самогубства, вложивши собі в уста динамітний набій. Експльозія набою рознесла голову дената, відриваючи її від кадовба й відкидаючи на кілька метрів.

ДОСЛІДЖЕННЯ КИЇВСЬКИХ ІСТОРИКО-МИСТЕЦЬКИХ ПАМЯТОК.

З Ленінграду приїздить проф. мистецтва Кіплик, що має досліджувати малюнки і розпис стародавних церков Києва.

ЧУТКИ ПРО ПЛЯНИ НОВОГО ЗАМАХУ ПІЛСУДСЬКОГО

ЗНОВ ГОВОРЯТЬ, ЩО ПІЛСУДСЬКИЙ ХОЧЕ СТАТИ КОРОЛЕМ.

ВАРШАВА, 7. липня. — Польща наповнена безліччю чуток, які обертаються коло того, що, мовляв, република знищить Польщу, та що одинокий її ратунок в монархії, яка тільки й піднесеться, коли Пілсудський стане королем, опертим на шляхту. За останні два роки притихла була чутка про монархізм, але після резиґнації Пілсудського з премієрства поширилася знов. В розмові з представниками преси він говорив, що не має більше терпцю дивитися на керманичів держави та далі твердить, що польська конституція повна помилок.

Можливо, що зараз же по повороті Пілсудського з відпочинку з Мадярщини він забажає повторити те, що він вже зробив перед двома роками та примусити уряд урізати права сойму та сконцентрувати владу в одних руках.

Урядовий блок в соймі, уворений самим Пілсудським, розбитий через його резиґнацію. Радикали підтримуватимуть републику та теперішню конституцію. Виленська ґазета „Слово", яку видають депутати урядового блоку (Пілсудчики), друкує довжезні колюмни, де вихваляють плян Пілсудського змінити форму правління з републики на монархію та малюють його польським Наполеоном. Очевидно, що Пілсудський хоче таки стати королем, тим більше, що находить піддержку для свого пляну.

УБИЙСТВО ВИЗНАЧНОГО МАКЕДОНСЬКОГО РЕВОЛЮЦІОНЕРА.

ТРИ НЕВІДОМІ ОСОБИ ПОСТРІЛИЛИ ҐЕНЕРАЛА ПРОТОГОРЕВА.

СОФІЯ, Болгарія, 8. липня. — Минулої ночи трох невідомих людий застрілили шефа македонських революційних орґанізацій ґенерала Протогорева. Відомо лише, що убийства доконано трома людьми.

Ґенерал, хоча не займався офіціяльно роботою в орґанізаціях, все таки був активним діячем.

Підчас великої війни він був міністром продовольчих справ в болгарському уряді. В лютому 1927. року був головою на зїзді македонських орґанізацій.

Говорять, що смерть його є наслідком мало аґресивного проведення боротьби та крізи в партії.

Одночасно кружляє верзія, що ґенерал Протогорев упав жертвою комуністів. В останній час його імя було леґендарним серед Македонців. Забитий мав уже 75 літ.

НОВІ ВЕРЗІЇ ПРО СМЕРТЬ ЛЕВЕНШТАЙНА.

МОВЛЯВ, НЕ ЗАГИНУВ, А ДЕСЬ ХОВАЄТЬСЯ ВІД ЛЮДИЙ.

ЛОНДОН, 7. липня. — Знова появилися чутки, що Левенштайн не упав з аероплана, а переховується десь, щоби в той спосіб підвисщити упавші акції. Всі дальші пошукування тіла банкира не принесли наслідків. Кружляють уперті чутки, що коли аероплян спустився в Дюнкерку (північ Франції, недалеко бельгійської границі), Левенштайн опустив келію і відїхав у спеціяльно приготованому автомобілі.

АМУНДСЕНА ВСЕ ЩЕ НЕМА.

ШВЕДСЬКИЙ ПІЛЬОТ ЛЮНДБОРҐ, ЯКИЙ СПАС НОБІЛЄ, А ПІЗНІЩЕ САМ БУВ ВРАТОВАНИЙ СВОЇМ ПОМІЧНИКОМ, ВИБИРАЄТЬСЯ ЗНОВА НА НОВИЙ ВИЛЕТ.

КІНҐС БЕЙ, 7. липня. — Вчора минуло 20 днів з часу, коли зник Амундсен. Пошукування його та його пяти товаришів, що були з ним, не привели ні дочого.

Пільот Люндборґ, який спас дослідника ґенерала Нобіле, а пізніще сам лишився через поломанне аероплана, буде пробувати наново летіти.

ЛЕДОЛОМ „КРАСІН" НАБЛИЖАЄТЬСЯ ДО ТОВАРИШІВ НОБІЛЄ.

РАДЯНСЬКИЙ ПІЛЬОТ ДУМАЄ ЗНОВ ЛЕТІТИ НА ПОМІЧ ЕКІПАЖУ „ІТАЛІЇ".

МОСКВА, 7. липня. — Тут отримано радіо, що ледолом „Красін" наближається до криги коло острова Фойн, де 5 осіб з команди ґенерала Нобіле очікує ратунку.

Московський авіятор має летіти знова на пошукування пропавших дослідників. В першім леті він трохи не загинув і кілька днів про нього нічого не знали.

АЛЬБАНЕЦЬ ШУКАЄ ОХОРОНИ ПЕРЕД АЛЬБАНЦЯМИ.

ВІДЕНЬ, 8. липня. — Гасан Пристіна, політичний діяч Альбанії, який покинув Альбанію і живе тут як еміґрант, звернувся до віденської поліції з прохайням охоронити його від емісарів теперішнього уряду.

Пристіна був оден з чотирох присуджених на кару смерти за спробу вбити теперішнього диктатора Альбанії Ахмед-Бей-Зогу. Решта були покарані і тепер Пристіна заявив місцевим властям, що альбанський уряд вислав своїх емісарів для переведення вироку і над ним.

ҐОРКОМУ НЕ ДОЗВОЛЕНО ВИДАВАТИ БЕЗПАРТІЙНОЇ ҐАЗЕТИ.

УРЯД МАВ ДАТИ ДОЗВІЛ, АЛЕ ЧЕКА ТОМУ СПРОТИВИЛАСЯ.

БЕРЛІН, 7. липня. — З Москви повідомляють, що Максим Ґоркий звернувся до уряду за дозволом на видання безпартійної ґазети в СССР. Але уряд під натиском Чеки та Політбюра відмовив, мотивуючи, що „час для того ще не прийшов".

ПОХІД ПРОТИ УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ СЕМІНАРІЇ.

КИЇВ. — „Робітники"-горняки на одному з рудників в Криворіжському районі винесли резолюцію, в якій домагаються від вищої влади ліквідації вищої богословської школи, яка міститься тепер в Печерській Лаврі. Резолюція каже, що там виховується контр-революціонерів — синів священиків та куркулів.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.		ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Ситі і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакція не відповідае.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЗВІДКИ КАНДИДАТУРА АЛ. СМИТА?

Коли Ал. Смит, котрого демократична партія іменувала своїм кандидатом на уряд президента Злучених Держав, ставав кандидатом на конвенції сеї самої партії чотири роки тому, то поважна частина демократичної партії готова була партію розбити, як згодитися на кандидатуру Ал. Смита. Нині того самого Ал. Смита партія іменуе своїм кандидатом зараз при першім голосованню. Хоча в сих двох фактах видно велику зміну в американській політиці, то мимо сього американське громадянство приняло сю зміну як щось зовсм зрозумілого. А прецінь варта задуматися над питаннем: що саме сталося, що Ал. Смит, представник міського населення, „мокрий", католик, представник Темені Голу, син іміґранта, став майже одноголосно кандидатом великої американської партії?

Нюйорський тижневик „Ню Републик", котрого не можна вважати поклонником Ал. Смита, поясняе сей факт передовсім упадком політичних уплвів в полудневих стейтах Вилсонового зятя та Вилсонового міністра фінансів Вилиема Мекаду. Другою причиною він уважае факт, що Ал. Смит дався за минувші чотири роки краще пізнати.

Та сі причини відай не дають тільки пояснення, як дальша причина. Каже „Ню Републик", що за кілька послідних років слідно було в Америці занепад упливу південних демократів, у чому знова завинив не хто другий, як таки самий Ку-Клакс-Клен. У другій половині 1924. року прийшло до розкриття всяких надужить у сій орґанізації, які підорвали зовсім її популярність серед Американців; з упадком уплвів Клена впали вплви Мекаду, Гефлина та других, які спиралися на Клена. Завдяки тому міг вийти кандидатом і син іміґранта, хоча Клен звертаеться проти іміґрантів, і католик, хоча Клен веде завзяту аґітацію проти католиків. Поважне й розумне переконуванне все зискае прихильників, але дике цькуванне з горіючими хрестами, яке вели Кленсмени, зробило відай більше прихильників їх противникам, як Кленови.

„Ню Републик", однак, уважае, що найголовнійшим арґументом для демократів була така проста політична догода. Вони вірили, що Смит є їх одинокою нагодою виграної. Другого такого кандидата вони таки не мали. Номінація Ал. Смита заставила з конечности богато демократів забути свою нелюбов, чи навіть ненависть до Ал. Смита. В партії йдуть далі тертя, але богато демократів мусить тепер удавати, що вони люблять річи та людий, яких вони не люблять. Богато з них говорить про засади терпимости релігійної, хоча в серци вони почуваються проти неї. В такому захованню вони бачуть одиноку нагоду для побіди своєї партії.

„ОЙ МАТІНКО РІДНА, ХОТЯТЬ НАС ВІД МОСКВИ ВІДОРВАТИ"

Лише цими словами можна схарактеризувати гістеричну промову В. Чубаря на 3-му Всеукраїнському Зїзді Робітників Освіти. В такому сенсі цей московський ґенерал-ґубернатор із „старательних Малоросов" говорив на тому зїзді з приводу виступу д-ра Д. Левицького, голови українського соймового клюбу в Варшаві.

„Харківські „Вісти" ч. 135 з 12 червня б. р., подають промову В. Чубаря в шістьох величезних шпальтах. Якби ми не знали дійсної натури московських емісарів в Харкові, то моглоб здаватися, що львівська польська поліція й Чубар однаково перелякалися тієї промови. Польська поліція на радість „таваріща" Чубаря сконфіскувала „Діло", в якому була вміщена промова д-ра Д. Левицького „Наші змагання", щоби крамольні думки про українську ірреденту не ширилися серед „неспокойних умов малоросійських".

Одна лише згадка Д. Левицького про те, що на Україні все поглиблюється й поширюється ідея повної незалежности від Москви, кинула ґенерал ґубернатора Чубаря в гарячку. Розгарячившись, він почав малювати в своїй промові страшний похід польського фашизму на Україну, до чого немов би його кличе Д. Левицький. З розпуки й гарячкового переляку В. Чубар уже почав уявляти, що польський фашизм такий сильний, що безперечно переможе „єдину пролетарську державу" й одірве Україну. Тому, щоби більш прихилити серця „мятежних, худоумних малоросіян" до „братерського союзу", він почав вихвалювати Радянську Росію.

Уже десятитисячний раз повторює він одні й тіж слова, що „30 міліонів українських трудящих робітників та селян утворили свою робітничо-селянську радянську владу й утворили союз рівноправних республик, який охороняе дійсну незалежність національних республик, забезпечує вільний розвиток всім народам, репрезентує дійсну думку міліонів трудящихся України. Тільки радянська влада дбає про дійсну незалежність українського народу та про вільний розвиток української культури".

Спиняючись на цих твердженнях В. Чубаря, ми не станемо ще раз доводити, що Україна є кольонією Москви, яку вона хижацьким способом визискує, але дамо маленькі пояснення до наведених слів В. Чубаря.

Так правдою є, що „30 міліонів українських трудящихся робітників та селян утворили свою робітниче-селянську радянську владу". Це була влада часів Центральної Ради до навали большевиків. Червона Московщина напала на неокрепшу Україну й в жорстокій кривавій війні завоювала її, покоривши „под нозі кремлевських владик" українську республику.

Тоді большевики дійсно „утворили великий союз рівноправних республик", але рівноправність та полягала в одинаковому безправстві всіх перед комуністичною партією. Всі вони стали „рівноправними", бо однаково підлягають диктатурі комуністичної партії та урядникам з московського центру, призначених політичним бюром партії. І це правда, що комуністична партія „охороняє дійсну незалежність національних республик" від ріжних „крамольних" ворогів Москви.

А що той союз „рівнобезправних республик" забезпечує вільний розвиток всім народам" на Україні, то це правда й занадто болюча для українського народа, бо на його рідній землі всі зайди-народности мають більше прав ніж сам господар тої землі. Поза межами України український нарід і десятої части не має того, що мають на Україні ріжні народности, починаючи з циган і кінчаючи пануючим, самим „баріном", московським народом.

Немає вже чого казати про ту „дійсну думку", яку „репрезентує" радянський союз своею партійною пресою, адміністрацією і т. д. Таку саму „дійсну думку народа" репрезентував Союз Русскіх Людей та Архангела Гавриіла й „казьонна" преса в царські часи, аж поки нарід не показав і репрезентантам і „садержавнейшему памазанніку Божему, — кузькіну мать".

Уже, хто-хто, а робітники народньої освіти добре знають, як „радянська влада дбає" про дійсну незалежність українського народу та про вільний розвиток української культури. Адже те саме писали в своїх „всемілостівейших маніфестах к малоросійському народу" коли нищили його культуру, всі владити-царі, що сиділи в тім самім Кремлю, де тепер сидять ті, що зробили В. Чубаря ґенерал-ґубернатором на Україні.

Жалю гідний ґенерал-ґубернаторчик навіть не знайшов у себе сили волі, щоби не розплакатися, що Польща хоче разом з Д. Левицьким одірвати його ґенерал-ґубернаторство від Московщини та прилучити до Польщі. Ширше подивитись на Україну, як на ґенерал-ґубернаторство і як на підвладну Москві провінцію, цей „старательний малоросіянін" не може. Він не може уявити собі Україну великою самостійною державою, з якою обєднані всі українські землі, що загарбали сусіди України і Московщини, Поляки, Румуни і Чехи. Він лише розуміє Україну чужою кольонією, а не могутньою суверенною державою.

Колиб той „малоросіянін" В. Чубар стояв на нашому державницькому становищу, то він сказав би і Д. Левицькому і Полякам: Прийде певно час на обєднання українських земель в одне державне тіло, але то не буде по нутру Польщі, бо їй доведеться не лише загубити все те, що вона тимчасово загарбала в Українців, але ще й заплатити грубі проценти.

Саме так зрозумів промову д-ра Левицького цензурний комісар Львова, коли заборонив її друкувати. Той плюгавенький комісарчук у Львові виявив більше зрозуміння української справи, ніж „голова уряду Радянської України".

З цього ще один наочний, ясний доказ, що державно-національні інтереси України протилежні інтересам Варшави та Москви й зокрема протилежні інтересам московської комуністичної партії, яка московський імперіялізм прикриває комуністичним інтернаціоналізмом. Відповідно цьому й мусимо провадити нашу дальшу визвольну боротьбу, йдучи власними національними шляхами.

РАБ РАБОМ.

Хто рабства ярмо тягнув,
Хто слова ласки і правди не [чув,
Той і на вольній волі
Не знає, де і як шукати долі.
Хоч і вперед він поступає,
А всеж ярма рукою ся тримає.
І як зачує деспотичний крик,
Мерщій в ярмо, — до него він [привик.

Дмитро Тягнигоре.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Витинки з газет надіслали: гр. Володимир Осідач, Дітройт, Мишиґен; гр. Е. Микитюк, Болтимор, Меріленд. Оба сі витинки подають ту саму статтю Ґонтера Про Львів та непольські народи під Польщею. Редакція вдячна сим громадянам за їх листи, але статті передрукувати не може, бо права до статті застережені („копірайтовані").

Гр. Шемчук, Дітройт. — Румунські консулятн в Злучених Державах находяться в слідуючих містах: Шикаго, Илинойс; Ню Йорк; Бетесда, Меріленд; Филаделфія, Па. Адреса нюйорського консуляту така: 1819 Бродвей.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ „СВОБОДА".

КАСОВИЙ ЗВІТ ОБЄДНАННЯ

(За червень, 1928).

I. ПРИХІД:

З переносу з попередного місяця		$ 168.61
Прихід в червні		1,547.20
Разом		$1,715.81

II. РОЗХІД:

а) Допомога страйкуючим майнерам		$ 50.00
б) Висилка до краю:		
1) Інваліди	$1,000.00	
($800 на Дім Укр. Інвалідів, а $200 на допомогу інвалідам).		
2) На оборону невинно засуджених	250.00	
3) Кооператива в с. Городище коло Самбора	60.00	
4) Політичні вязні в Коломиї	25.00	
5) Тов. „Просвіта" у Львові	25.00	
6) Національний Музей	25.00	
7) Тов. Охорони Военних Могил	25.00	
8) Письменникам	25.00	
9) Біженцям на Кубі	25.00	
10) Кошта пересилки і листів	15.25	1,475.25
в) Кошта удержання канцелярії		25.00
г) Почтова скринка		4.00
д) Кошта дороги		15.00
Разом		$1,569.25

III. ЗІСТАВЛЕННЯ:

Прихід в місяци червні, 1928	$1,715.81
Розхід	1,569.25
Остає в касі Обєднання з кінцем червня	$146.56
Завернена посилка з краю	50.00
Остає в касі	$196.56

Обєднанне Укр. Оорґанізацій в Америці.

В. Кедровський.

1917 РІК.

(152)

„30. жовтня. Київ переживає трагічні дні. В ріжних місцях городу йде стрілянина, скрізь розставлені караули військових частей, прапорщиків і юнкерів, по вулицях носяться автомобілі-грузовики з військовими патрулями, з кулеметами. Скрізь нервові приготовання до рішучої хвилини... Штаб Київської округи мобілізує всі свої сили... І вже почав справжній збройний наступ проти „внутрішнього ворога". День по розпорядженню штабу обстріляно арсенал (операційна точка Українців — Ред.), де окружено декілька сот робітників і салдатів, які енергічно відстрілюються. Є багато вбитих і ранених з одної й другої сторони. Бій іде. Почали стріляти з гармат. Знарядами, випущеними тяжкою артилерією з полігони, розвалено будинок константиніської юнкерської школи, після чого юнкери здалися.

„В ночі о 12 годині біля Центральної Ради козаки першого українського запасового полку затримали чехо-словацьку частину, що йшла вниз по Фундуклієвській вул. Частина без бою здала зброю (72 ґвінтовки) й патрони. Чехословаки везли двох товаришів, забитих під час дневної перестрілки на Хрещатику. Вночі на Гімназійній вул. біля Ґенерального Військового Комітету й на Володимирській вул. біля Центр. Ради перекопано вулиці окопами й забарикадовано. Розставлено кулемети.

„Арсенал находиться у Київі на Печерську, близько Лаври. Печерськ взагалі є осередком ріжних військових уладжень.

„Печерські бої. У неділю 29. жовтня о 6-тій годині вечером Константинівська школа запропонувала гірській батерії (батерія українська — В. К.) здати зброю. Артилерісти відмовилися. Тоді юнкери з словянськими ударниками пішли в наступ. Вони зустріли картеч з двох гармат і обстріл з рушниць. Юнкери втікли в школу, а ударники в манеж проти школи. Потім ударники вигнали інтендатських салдатів з башти № 1-ий і окопалися на валах вкупі з юнкерами. Від сьомої години вечера юнкери почали наступ з Царської площі на арсенал. Робітників тоді було дуже мало, всього біля 200 людей боевого куріня. Стрілянина була рідка. Люде держалися. На оборону арсеналу виступили понтоніри. Оборону в арсеналі держала сотня українських салдатів першого запасного полку, котрі також були обстріляні і взяли участь в обороні.

„У понеділок 30 жовтня рано робітники прийшли на роботу й арсенал пішов. Але ледве почалася робота, юнкери разом з Чехо-Словаками спеціяльно сформованою з одних офіцирів спеціяльною ударною ротою, та добровольцями, серед котрих були студенти університету та політехніки, почали наступати. Окопи напасників ішли з Маріїнського парку, з саду начальника військової округи. Розпочався кривавий бій. Першою жертвою в арсеналі загинув Аїстов, робітник ковальського цеху. У робітників було дуже мало патронів. Знарядів не було. Було кілька для вчення, якими арсенальці й стріляли. Тільки згодом жінки в кошиках принесли кілька знарядів під обстрілом юнкерів 1-шої школи. Під обстрілом доставляли й хліб. Під обстрілом прибули також о 12 годині дня дві сотні українських салдатів на підмогу. У вечері ухвалили робітники й салдати узяти 1-шу школу, котра одрізувала арсеналові тил. Викотили гармати, пустили два учебні знаряди й кинулися з ручними бомбами в атаку. Юнкери в кількости 121 душ кинули зброю й їх відведено до штабу кріпости під догляд 3-го авіяційного парку. Як школу взяли, так зараз же явилися знаряди, зброя й хліб. Тимчасом наступило перемире.

„У понеділок же йшов бій між 3 авіяційним парком і Константинівською школою. Весь час юнкери також хотіли захопити гірську батерію, біля котрої не було піхоти й котра мусіла оборонятися тільки кулеметами. Біля третьої години почала пристрілюватися до Константинівської школи важка артилерія зза Дніпра (з Слобідки). Третий знаряд влучив у будинок, вивернувши йому ганок. Юнкери враз замовкли й вогню більше не відкривали. Штабні гармати стояли біля палатової пожарні й били в арсенал, маючи на меті підпалити нафтовий бак. На щастя це їм не пощастило. Пять знарядів влучило в бастіон машинового відділу. Донський 17 полк, що стояв на Московській вулиці біля арсеналу, весь час тримався невтральности.

„У вівторок о 10 годині Константинівська школа почала здаватися гірській батерії. А о 5 годині перед кінцем перемиря робітники помітили, що в окопах противної сторони нікого немає. Кілька сміливих робітників з салдатами перейшли через проваля в окопи та знайшли там зброю. 50 охотників, зачувши, що штаб уже порожний, сіли на грузовики, приїхали на Інститутську вул., це, не доїзджаючи до Банкової, злізли й пішли до штабу. Біля штабу їх застукали Чехо-Словаки перехрестним вогнем. Робітники, відстрілюючись, відступили, захопивши здобич броневика, котрим вернулися до арсеналу, везучи двох своїх ранених. В одинацятій годині вечера до арсеналу прибув випущений з штабу Г. Пятаков. Серед Арсенальців убито трьох, один дуже тяжко ранений, 11 легше. Звірство буржуазної гвардії добре позначилося над одним салдатом 1-го українського запасного полку. Тіло його знайшли у вівторок ранком під вікном Константинівської школи. Одна куля пішла в лоб, друга біля вуха. Лице розбито чи прикладом, чи від того, що тіло, очевидно, викинули черев вікно згори.

„Перемиря". З огляду на зраду чорносотенному штабові Чехословаків і инших 30 жовтня штаб попросив „перемиря". Тимчасом становище його з години на годину слабшає й ми можемо тепер чекати капітуляції без проливу крови — пише „Робітнича Ґазета". — Три дні арештовані большевики провели в штабі, в кімнаті без жадних меблів, на соломі, під караулом юнкерів, ґеорґієвських кавалерів, козаків та Чехо-Словаків. Увесь час їм загрожували самосудом. 30 жовтня у вечері їх увільнили, обмінявши на полонених революційним військом юнкерів. Серед увільнених Г. Пятаков, Л. Пятаков, М. Зарніцин, Я. Гамарнік, Н. Лебедев, І. Кулик, І. Крейсберг і инші.

„1. падолиста штаб почав здіймати свої караули крім військового телеграфу. На їх місце стали українські вояки. Штаб хотів перенестися разом з козачим військом і юнкерами й офіцирством за Київ, щоб там сконцентрувати свої сили й напасти на Київ, але йому перешкодили в сім і він пізніще втік з Київа без війська, але потім знайшли головних керманичів штабу й арештували.

„Мир. По заключенню перемиря почалися 31/X у вечері мирові переговори. Ось протокол „миру", якого очевидно штаб не хотів дотримуватися та щез зі свого місця осідку, коли побачив, що його опускають „вірні" війська.

„Протокол засідання комісії для вироблення умов припинення военної акції у м. Київі 1 падолиста 1917 р. такий:

„В засіданню комісії взяли участь представники Укр. Центральної Ради, Українського Військового Ґенерального Комітету, Всеукраїнської ради військових депутатів, третього всеукраїнського військового зїзду, міської управи і ще 18-ти инших революційних орґанізацій та політичних партій і фракцій. Центральна Укр. Рада запропонувала такі умови: Центральна Рада, гарантуючи спокій у краю, думає, що всі горожанські власти повинні їй підлягати. Военно-оперативні части командуючого київською військовою округою зостаються, як і давніше, залежні від розпорядків Головної квартири. Для охорони порядку і революції Центральна Рада домагається: 1. повної контролі над штабом в особі окремого комісаріяту, 2. увільнення арештованих большевиків; 3. приведення міста до мирного стану; 4. розслідження подій в палаті; 5 виводу частей військ, приведених до Києва в звязку з подіями.

„Між умовами Революційного Комітету було також домагання арештування Кірієнка.

Дальше буде)

Добре пізнав.

Питається Довгоніс жінки та замужної доньки, що вернулися з відвідин хорого зятя в санаторії:

— Ну, як там йому?

— Зле. Дуже зле, голубе. Навіть не пізнав нас.

— Майже непритомний. Все гукав: Дайте мені спокій! Ідіть геть, чортиці!

— Чомуж ви кажете, що не пізнав вас?

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

„ЧЕРВОНІ СТРІЛЬЦІ“.

Ви певно, шановний Читачу, про таких не чували. І я не чув, але скортіло мене піти на большевицький концерт і — почув. Ото вичитав я в „Свободі“, що джерзиситські большевики дають в своїм „Українськім Домі“ в неділю, дня 24 червня, концерт і я пішов його послухати. Пішов і не жалую, бо почув таке, чого я ще досі не чув, про що у ніякій книжці чи ґазеті не читав...

Бо на тім концерті між іншими концертовими точками виступав ще діточий хор під проводом „товариша“ Журавецького. От виходять собі діти на сцену і зачинають співати. Понеслися звуки нашої прекрасної стрілецької пісні: „Ой та зажурились Стрільці“. Вслухуюся і своїм ухам не довіряю. Що це за диво? Скільки я ту пісню сам не співав і скільки ненаслухався, як її другі співали і все чув про те, як то зажурились „Стрільці Січовії“, а тут чую, як співають: „Стрільці Червонії“ (Можете уявити собі, що це за чудовий український наголос на слові „червонії“). Співають другу строфку і знов чую слово „червонії“.

От, думаю собі, що то за вчена особа отой „товариш“ Журавецький! А що за відвага у него, що безцеремонно зміняє текст і змисл пісні, яка говорить про тих „Січових Стрільців“ що то, вистрілявши послідний набій, з окрівавленим серцем покидали рідну землю і переходили Збруч-річку, щоби йти в новий наступ проти червоних катів, що то налетіли на Велику Україну, щоби знищити її ,зрив до самостійного державного життя і віддати її назад в лабети Москви, тим разом вже „червоної“.

Благовірні поклонники Леніна і московського панування на українських землях — взялися тепер співати оту стрілецьку пісню. Але як-жеж їм бити себе самих по лици, як співати пісню, що є вицвітом „дурного“ українського націоналізму і сепаратизму, як співати пісню, що її витворила українська „буржуазна голота“, тупоумні українські націоналісти. Не випадає, так думав „товариш“ Журавецький, а з ним і другі „товариші“, от тому і перехрестили в злочинний спосіб „Січових Стрільців“ на „Червоних Стрільців“.

З большевицького концерту в Джерзи Сіти вийшов я з глибоким пересвідченням, що що тільки відорветься від національного кореня, це гнилизна і труп, це для народньої справи пропаще. Бо коли „товаришів“ разить навіть таке слово як „Січ“, як згадка про наших давних великих національних борців і героїв, то щож допероа говорити про інші національні цінности в нашім народі.

На тім примірі я пізнав добре, що це значить „червоний інтернаціоналізм“, яка це страшна хороба і яку вона шкоду наносить українському народови. Але це має і добрі сторони. Чим більше будемо мати таких випадків і примірів, тим скорше вилічиться наш нарід з большевицької хороби.

Український націоналіст.

—o—

ДАЙМО ПОМІЧ МАЙНЕРАМ-СТРАЙКАРАМ.

Довідуємося зі „Свободи“ з дня 2 липня с. р. (редакційна стаття) про страшне положення наших земляків, майнерів-страйкарів.

Читаєш і жалієш над їх горем, але згадавши про їх витревалість у боротьбі за робітничі права, смуток переходить в радість. Тішимося, що і наш нарід має таких ідейних борців.

Та жаліти над їх безвихідним положенням і радіти з їх геройства — це не вистарчає. Нам треба прийти їм з поміччю, якої вони по 15-місячнім безробіттю і тяжкій нервовій боротьбі так дуже потребують. На цю ціль засилаю від себе $10.00 через „Обєднаннє“. Я певен, що українські робітники в Америці і далі не будуть забувати за тих борців о краще завтра робітника.

И. Буката,
Перт Амбой, Н. Дж.

СОЮЗОВЦІ РІШАЮТЬ ПРО ВСЯКУ ЗБІРКУ.

Ніде правди діти, а треба собі сказати отверто і ясно, що члени У. Н. Союза це головні жертводавці на всі народні цілі. Без них не перевелиб ми ніякої збірки на жадну народну ціль. Без членів У. Н. Союза не буде й збірки на будову Дому Українських Інвалідів. А що Дім Українських Інвалідів має стати віковою памяткою жертвенности американських Українців, то якраз до цеї збірки повинні Союзовці приложити своїх рук, бо американсько-українська жертвенність це була головно досі робота Союзовців. Думаємо, що члени У. Н. Союза це зрозуміють і відгукнуться на ту так гарну ціль. Потребуємо скинути тільки по одному долярови — а Дім Українських Інвалідів готов.

Наші жертви висилати тільки через Обєднаннє.

М. Петрик і Т. Соколовський
з 56 від. УНС в Біч Баттом, В. Ва.

Спадщина по Горпині.

Ж і н к а (до чоловіка): Вчора відійшла ця Горпина, кухарка. Виявилося, що її документи були фальшиві, а в додатку знаєш, що ще виявилося? Бракує мені трох перстенів і сімнацять перел.

Ч о л о в і к: Разом із Горпиною буде вісімнацять перел.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

ДЕТРОЙТ, МИШ.

Дещо про гетьманські „манебри“.

Дня 1. липня с. р. гетьманці улаштовували „пікнік“, хоч священик заказав піст. Але гетьманці думають, що їм все вільно, бо за Богачевським тягнуть.

До „пікніку“ додали маневри, за які кілька тижнів ґвалтували та рекляму робили. Перше (як звичайно) пустили блахмана, що епископ має приїхати служити полеву службу, та що потому має відбутися наступ двох армій, синьої та жовтої — одна проти другої. В „Січи“ перед тим „пікніком“ друкували накази, аби Січовики явилися тверезими та пристойними, та настановляли про инче, чого якраз бракує тим нещасним гетьманцям.

Але як то кажуть: як би там не хорувала, аби добре вмерла.

Прийшов день 1. липня. Думаю, піду й собі подивлюся на ті „маневри“.

Дивлюся, і бачу шатра як у Індіян, кухня, гармата, був би певно й літак, як би хто з них літати умів. Санітети теж, бо яка то армія без „помічників смерти“.

От утнуть, думаю. От уріжуть! Не жаль, мислю, й „гефедаляра“ заплатити, коли дійсно убивати будуть. Може другий „Биґ перейд“ побачу.

Чекаю й чекаю, коли той наступ буде.

Нарешті виходить собі купка „вояків“, може 30 мужа — синя „армія“ з гарматою. Друга ґрупа вже розсілася у швармлінію (25 людей), що вже годі по будяках рахувати. Ото війна — мислю — буде. Але заки подумав, чую: „гур, гур...“ і вже бій... А трета ґрупа під фармерським плотом тихо-мирно спала, випускаючи милі для сонливих звуки, хоч, правда, далеко невоєнні.

Гетьманськая справа добре стоїть — думаю.

Група групі піддалася скоро (точнісенько як Скоропадський Петлюрі), а червоний хрест тут заметушився, давай побитих по буряні шукати. І щож, найшли.

А під плотом усе сплять. Думаю, треба збудити. Як то так? Брати воюють, а вони сплять — негарно.

Підійшов та як гукну: — Вставай!

Один зірвався, другий. Очі протирають, спини чухають, а далі й питають:

— Що, вже скінчилося?

— Еге, а що?

— Та ми за мир. Ми проти війни. Шкода тілько, що мундури в репяхи вбрали.

Отакі були маневри.

Правда, файні?

Обсерватор.

ОБСЕРВАТОРІЯ НА МОНБЛЯНІ.

На Монбляні на висоті 4.376 метрів є обсерваторія Вальо. Обсерваторією завідує тепер інжинір Діна, котрому основник лябораторії записав її для продовжування робіт і дослідів. Заосмотрювати лябораторію в усе потрібне останніми часами стало дуже тяжко, бо буджет обсерваторії не вистарчає навіть для заплати носильникам за ношення клунків на таку велику висоту. Діна постановив використати для тої цили аероплян. Військове міністерство дало інжинірові до розпорядимости летуна, поручника Торе. Проби показалися удачними. За кождим летом опускав літак 38—45 кґ. тягару. Летун кидав тягар в означене місце, де вже вижидали слуги обсерваторії. За пів місяця обсерваторія таким робом одержала 13 посилок. Вона не лише забезпечена харчами для служби, але їй по части скинено постепенно прилади бездротного телефону і тепер обсерваторія матиме звязь із зовнішнім світом. Для обсерваторії таким способом доставлять іще акумулятори для огрівання і для варення страв.

МІЛІОНЕР ПРОТИ ВОЛІ.

—o—

В Парижі трапився цими днями випадок, який так і останеться відокремленим в місцевій хроніці. Один молодий чоловік рішився наложити на себе руки після того, як кілька днів передтим виграв головну виграну в сумі міліона франків.

Тиждень тому відбулося тягнення льотерії одного з великих банків у Парижі, якої головна виграна впала на жереб, що був власністю 27-літнього кравця Поля Леклерса у місцевості Робе. Кравець дістав цей жереб від одного з своїх клієнтів, який не мав йому чим заплатити за роботу штанів. Зразу не хотів кравець погодитися на таку непевну заплату, але коли виявилося, що клієнт не має чим платити, рад не рад сховав жереб до кишені. Коли кілька днів після цеї трансакції наш кравчик взяв до рук часопис, довідався відтіля, що головна виграна великої льотерії впала на жереб, якого власник не зголосився до тепер по виграну. Сягнув до кишені, глянув на число свого жеребу і з зачудованням ствердив, що якраз він є власником тої міліонової виграної.

В першій хвилі заволоділа ним божевільна втіха, але за хвилю щасливець заспокоївся, сів до машини й дошив зачаті вже штани. Про щастя, яке так ненадійно впало на його голову, не сказав нікому ні слова.

Найблизчої неділі поїхав до Парижа й отримав виграні гроші. З того часу стався той щасливець найнещасливішим з людей. Маленька гостинниця, в яку він заїхав, стала метою цілої прощі людей, з яких кожен приносив з собою пораду — найкращої льокати капіталу. Кого міг, викидав щасливий кравчик за двері. А всеж таки не міг опертися спокусі й купив собі авто, яке запропонував йому один з безличних його відвідувачів. Другий намовив його на асекурацію його цінного життя, третій запропонував віллю, четвертий фільварок і т. д.

Але тогож таки пополудня відвідала кравчика з Робе елеґантна дама, яка запевнила його, що він і ніхто инший є типом, за яким вона тужила від перших днів своєї молодости.

Вона перевела реформу його ґардероби, за що він мусів відтак відвідати золотника, щоб відповідними дорогоцінностями віддячитися дистинґованій дамі за спасенні ради.

Вечером найшовся Поль Леклерс у товаристві двацяти своїх новоспечених приятелів, і за вечерю заплатив кругло 30,000 франків. Десь біля півночі заручився з дамою, яка перемінила його ґардеробу й психіку.

Коли одначе прийшов до дому, бідний кравчик попав у розпуку з приводу своєї марнотравности. Взяв бритву й отворив собі жили. Вісім днів пролежав у шпиталі, щоб відтак вернутися назад до Робе і заприсягтися, що більше не побачить Парижа.

Тимчасом в своїй почтовій скриньці найшов бідний Поль кількасот листів від дівчат, які в кожній хвилі готові були вийти за нього й тільки за нього замуж.

Цього вже було йому забагато. Він витягнув револьвер і застрілився.

Іван Вазов.

ВЕЛКО НА ВІЙНІ

ПРАВДИВА ПРИГОДА.

(З болгарського).

(2)

Велко відійшов переляканий.

Він побачив, що старший десятник стався гірший від аванзу, а вкінці... хто знає... може то був такий звичай...

На другий день прийшов старший десятник на вправи дуже нахмарений.

Велко чув на собі холодний піт.

Зараз при першім приказі: „раз, два!“ підійшов Велко до високого, шарпнув його за блюзу та сказав глухим, слабим голосом, начеб він добувався зпід землі:

— Прошу... пане!...

Більше не міг сказати ні слова, глядів лише благально на високого.

Деякі вояки, міщани, усміхнулися мимоволі, як побачили незавидне Велкове положення, який не знав, чи він у небі чи на землі...

Морісівіна лютий закусив зуби, поблід, прискочив до Велка та вдарив його в лице, що аж кров пустилася йому з носа.

Це ще більше розюшило підстаршину, він крикнув:

— Велко... двацять чотири години арешту... без хліба!...

* * *

Тяжка це була кара для Велка.

Він плакав цілу ніч. Геть піддався біді. Пригадав собі свою неньку, яка там плаче, як спогадає його... пригадав собі свого батька, якому вже ноги не хотіли служити при праці... пригадав собі красого вола у стайні, який тепер оглядається, чи не йде Велко погладити його... Довго думав він над цим. Вже треті півні співали, стало свитати, світло стало продиратися крізь віконечко... небаром касарня пробудиться, кара скінчиться і він знову піде на вправи... тай знову бачитиме нахмарене чоло дикого старшого десятника.

Ні... він втече відси нині вечером... як лише стемніється... Хай буде, що хоче...

Тимчасом, свого заміру Велко не міг виконати. Івана Морісівіну післали кудись, а на його місце прийшов розумний і людяний офіцир.

І Велко остався.

Перший офіцир зараз запримітив, який Велко понятливий і добросердний.

Раз похвалив його голосно перед відділом війська за те, що добре виконав поручене йому завдання.

— Славно, Велко!... Ти бравий хлопець! Усім бажаю, щоби були такими вояками, як ти...

Велкові здавалося, наче б він найшовся в небі. З тої хвилі він був готовий вмерти на кождий поклик свого старшини.

Він оживився, став випитувати товаришів, чи скоро буде війна з Турками. Бо він мав охоту настромити кілька Турків на багнет. З дня на день ставався все більше воєвничий.

— Велко... чи ти справді в бою вбєш богато Турків? — допитувалися його товариші злобно.

— Їх матері плакатимуть за ними...

— А як ти їх поубиваєш?... Таж ти не був іще на війні...

— Що... Я?... — відповів подразнений Велко, поступив на бік, схопив кріс — замахнувся та пробив воздух багнетом.

Всі відступилися, бо розлючений Велко міг справді когось настромити на багнет, якого вістря влискувалося до сонця. Нараз хтось поклепав його по рамени.

Велко озирнувся.

Перед ним стояв його офіцир і поглядав на нього трохи усміхнено, трохи строго.

Велко випростувався, а зі стиду не міг вимовити ні слова.

— Я хотівби також перед справжнім ворогом бачити тебе такого сміливого — сказав старшина.

— Слухаю, ваше благороде...

* * *

Було то 1885-го року. Дня 2-го листопада ведено цілий полк на Марне Поле (Голодне Поле) й уставлено в ряд. Небаром приїхав полковник на коні та сповістив усім, що Мілян, сербський король виповів Болгарії несправедливо війну.

Вечером полк вирушає в поле, щоби боронити границь батьківщини.

* * *

По першім мимовільнім вдоволенню з приводу війни з Сербією (загальна радість захопила і Велка) у Велковій голові счинилася суматоха. Двох річей не міг зрозуміти: перше, чому то Серби не йдуть проти Турків, які є недобрі і нехристіяни, а друге, чи то страшно є їхати морем, коли хто хоче дістатися до Сербії?...

Та не було часу довідатися про це. Всі мали повно роботи, вганяли сюди й туди, збирали свої річи, бо треба було всідати в поїзд.

На стації повнісенько людей... Матері з плачем пращаються із вояками... Дівчата заквітчали їм шапки листям... інші позастромлювали в дула галузки смереки... Тільки з ним ніхто не пращається... ніхто не плаче, що він іде на війну... Туга схопила його, але нема часу: запакували їх у вагони, музика стала грати, товпа пращала їх окликами „Урра!“... і поїзд рушив.

* * *

Вже два дни дріжить софійська рівнина від грохоту гармат, який відбивається у високому Вітоші та стрясає його основами... Гора окутала своє нахмарене чоло густою мрякою...

Перелякалася і стара Софія*), болгарська столиця... на вулицях замішання і стиск... на лицях смуток... а серця — тяжко...

Білі прапори з червоними хрестами мають усюди, місто перемінилося у шпиталь, вози з раненими приїздять без перерви... а з поля бою приходять чимраз сумніші вісти... гарматній гуркіт наближається чимраз більше, стається чимраз страшніший, воздух заломлюється, шиби у вікнах дріжать.

За Софією, в напрямі Сливниці, ціла дорога чорніється від війська. Вони йдуть: із глибини Родопських болот, із берегів Чорного та Білого моря**), знад Дунаю приходять ці герої. Ночі перемінили вони у дні, спали в поході, в устах не мали нічого, тай добре було їм!...

Чуєш?... вони ще співають наче у відповідь на ці гарматні громи, хоч вони по самі губи обхляпані болотом, лише їх кріси влискуються, а в серцях їх царює радість... Вони знають, що Болгарія глядить на них і каже, чого жде від них, вони знають, що Болгарія молиться за них. Як далеко засягнеш оком на захід, дорога вкрита піхотою з настромленими багнетами... залізні колеса возів дреньчать, вони тягнуть тяжкі гармати та вози з муніцією... коли вози вимінають, обрискують змучену кінноту болотом!... Але що то за кіннота! По троє їх на одному коні, так як вояки Радецького, коли то вони йшли в бій порти Шіпки, загальному ополченню на поміч.

Тепер біля Сливниці є друга Шіпка, а один вояк, одна куля більше — може врятувати батьківщину... Наші герої знають це, тому то Господь дав їм залізну силу та невидимі крила...

* * *

Страшний бій лютує від години на цілій лінії поза Сливницею. Вже від трьох днів гремлять гармати безупину, свищуть міліони куль. Густа, синява мряка повисла над боєвищем і не хоче уступити.

Стиснені ворожі кольони возів тиснуться з усіх боків і всюди уступають. Передучора було їх тричі більше ніж нас, учора двічи стільки, нині сили вирівнялися.

Бій кипить на лівому крилі, посередині та на правому крилі, де був і наш Велко. Він бється за десятьох, доказує чудес.

Могила, з якої Болгари стріляють, учора була в сербських руках. Після кількох наступів наші вояки виперли Сербів із того становища — неприятель уступив на протилежні горби тай там через ніч окопався... Отворив на нас барабанний огонь і засипав градом куль наше становище, що лежить нижче ніж сербське... Самих же Сербів не видно... то тут то там виринають із диму вершки чорних шапок і таксамо скоро все назад зникає.

Години минають, бій іде далі. Страшний огонь із сербських окопів зростає з кождою хвилею.

(Конець буде).

*) Софія, по болгарськи Средец, себто римська Ульпія Сердика.

**) Біле — Егейське море.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА

за червень 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	363.68	115.	19.58
2.	174.54	116.	65.29
3.	69.72	117.	72.43
4.	79.50	118.	70.29
5.	82.50	119.	36.20
6.	34.52	120.	143.44
7.	190.91	121.	84.00
8.	176.77	122.	57.29
9.	125.08	123.	107.38
10.	177.32	[illegible]	90.09
11.	7.93	125.	16.85
12.	110.85	126.	80.45
13.	40.56	127.	99.97
14.	64.58	128.	55.71
15.	41.32	129.	32.36
16.	40.52	130.	203.73
17.	26.53	131.	29.76
18.	104.41	132.	120.99
19.	9.19	133.	146.12
20.	151.98	134.	40.19
21.	60.80	135.	107.73
22.	85.10	136.	134.69
23.	29.49	137.	143.08
24.	117.47	138.	41.78
25.	45.23	139.	62.78
26.	31.67	140.	45.69
27.	42.22	141.	23.29
28.	200.13	142.	108.42
29.	166.57	143.	22.09
30.	71.51	144.	49.71
31.	131.45	145.	45.36
32.	35.62	146.	91.89
33.	64.27	147.	371.41
34.	95.96	148.	12.46
35.	17.28	149.	40.11
36.	78.72	150.	20.09
37.	66.34	151.	74.97
38.	226.80	152.	68.31
39.	115.79	153.	18.53
40.	33.80	154.	42.35
41.	40.63	155.	310.63
42.	103.20	156.	89.44
43.	61.59	157.	39.63
44.	154.55	159.	70.17
45.	173.42	160.	91.62
46.	36.60	161.	103.75
47.	25.24	162.	45.47
48.	38.89	163.	86.51
49.	17.52	164.	85.77
50.	34.40	165.	95.12
51.	51.21	166.	16.02
52.	33.65	167.	33.46
53.	48.28	168.	133.35
54.	20.05	169.	37.45
55.	52.34	170.	170.91
56.	93.02	171.	40.37
57.	101.59	172.	27.34
58.	90.94	174.	32.24
59.	151.44	175.	94.16
60.	16.43	176.	35.70
61.	55.72	177.	71.88
62.	74.73	178.	38.74
63.	237.62	179.	159.66
64.	68.41	180.	7.43
65.	273.68	181.	132.04
66.	104.05	182.	126.07
67.	127.36	183.	104.27
68.	38.25	184.	7.33
69.	95.54	185.	86.44
70.	243.96	186.	63.51
71.	12.73	187.	48.66
72.	51.74	188.	22.94
73.	85.30	189.	38.57
74.	59.64	190.	9.60
75.	97.48	191.	74.35
76.	224.01	192.	57.97
77.	82.00	193.	156.00
78.	133.39	194.	17.57
79.	3.51	195.	33.60
80.	30.16	196.	38.22
81.	122.74	197.	31.28
82.	51.66	198.	55.77
83.	74.45	199.	9.76
84.	24.10	200.	75.30
85.	134.38	201.	52.55
86.	172.19	202.	32.97
87.	106.25	203.	93.53
88.	6.05	204.	68.01
89.	12.32	205.	20.06
90.	210.11	206.	318.38
91.	209.90	207.	45.30
92.	17.47	308.	33.30
93.	36.63	209.	109.88
94.	175.30	210.	43.29
95.	62.27	241.	122.67
96.	155.05	212.	29.18
97.	58.80	213.	264.87
98.	145.75	214.	42.76
99.	149.06	215.	33.00
100.	80.51	216.	38.57
101.	56.20	217.	308.62
102.	318.00	218.	254.72
103.	58.52	219.	46.25
104.	184.11	220.	112.99
105.	141.25	221.	309.64
106.	199.85	222.	19.68
107.	54.53	223.	150.97
108.	91.33	224.	7.69
109.	94.61	225.	31.61
110.	26.98	226.	16.90
111.	36.91	227.	61.87
112.	162.64	228.	51.06
113.	85.85	229.	203.12
114.	51.84	230.	217.94

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
231.	54.48	311.	13.87
232.	55.68	312.	47.54
233.	56.73	313.	13.81
234.	131.47	314.	12.05
235.	112.84	315.	14.98
236.	88.08	316.	206.67
237.	158.54	317.	94.15
238.	62.78	318.	107.19
239.	199.32	319.	24.60
240.	12.72	320.	79.97
241.	73.00	321.	103.34
242.	115.67	322.	30.11
243.	89.44	323.	47.07
344.	27.84	324.	113.76
245.	119.40	325.	46.81
246.	33.51	326.	135.54
247.	229.49	327.	33.99
248.	50.91	328.	14.37
249.	31.35	330.	88.42
250.	12.11	331.	33.48
251.	129.48	332.	59.93
252.	47.55	333.	96.86
253.	70.77	334.	137.43
254.	121.42	335.	47.74
255.	68.14	336.	143.52
256.	30.40	337.	15.13
257.	52.15	338.	226.80
258.	30.39	339.	57.28
259.	147.63	340.	20.18
261.	19.65	341.	61.59
262.	41.11	342.	180.04
263.	63.46	343.	21.23
264.	21.51	344.	47.23
265.	42.88	345.	94.03
266.	71.49	346.	18.68
267.	38.80	347.	47.91
268.	62.78	348.	12.52
269.	42.48	349.	57.63
270.	138.29	350.	64.33
271.	34.48	351.	36.27
272.	7.13	352.	49.70
273.	93.46	353.	24.09
274.	138.88	354.	32.74
275.	78.29	355.	42.86
277.	64.18	356.	22.72
276.	362.87	357.	31.82
278.	47.49	358.	42.59
279.	8.38	359.	28.88
280.	100.77	360.	55.48
281.	19.55	361.	255.21
282.	168.94	362.	30.63
283.	107.03	363.	119.51
284.	27.41	364.	221.66
285.	38.74	365.	85.25
286.	65.93	366.	11.50
287.	10.97	367.	187.45
288.	188.79	368.	18.04
289.	25.32	369.	156.55
290.	50.87	370.	188.47
291.	26.76	371.	96.32
292.	229.35	372.	12.33
293.	27.77	373.	23.38
294.	43.43	374.	19.19
295.	178.33	375.	25.16
296.	210.98	376.	8.01
297.	14.36	377.	13.30
298.	96.24	378.	13.65
299.	63.75	379.	51.62
300.	247.74	380.	18.91
301.	100.71	381.	29.16
302.	8.76	382.	14.39
303.	59.52	384.	95.71
304.	42.77	385.	184.29
305.	66.22	388.	181.99
306.	17.45	392.	16.97
307.	28.69	393.	23.82
308.	93.99	396.	88.10
309.	42.74	400.	52.99
310.	36.42	401.	28.52

З місячних вкладок старих родів обезп. $31,687.19

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
7.	1.34	131.	5.49
10.	.90	133.	4.97
16.	1.78	137.	3.54
25.	10.15	138.	3.54
26.	10.96	142.	2.67
29.	3.25	143.	2.57
31.	11.75	144.	13.05
34.	4.76	147.	7.87
37.	1.61	160.	27.14
38.	11.07	163.	4.22
44.	3.69	167.	4.70
49.	4.17	168.	5.70
56.	4.52	177.	20.35
58.	3.55	179.	2.67
59.	16.35	181.	2.06
64.	4.67	183.	2.04
65.	9.18	187.	2.00
67.	2.68	195.	6.89
78.	3.61	204.	3.53
83.	6.65	206.	14.11
84.	2.41	211.	6.46
85.	3.15	213.	1.72
87.	8.50	217.	16.47
91.	2.77	218.	2.56
92.	2.52	221.	7.17
94.	6.55	229.	3.68
97.	16.19	285.	2.16
99.	3.55	237.	3.05
100.	2.00	239.	18.58
102.	8.00	245.	8.66
106.	3.20	246.	1.29
110.	7.70	247.	8.96
112.	4.24	248.	1.71
113.	2.00	251.	2.00
130.	15.12	253.	2.01
266.	8.08	334.	2.52
271.	1.70	336.	4.84
276.	6.58	338.	12.62
278.	1.35	344.	3.56
281.	14.67	346.	2.51
284.	1.32	350.	1.70
292.	2.06	357.	11.66
295.	10.72	359.	4.62
301.	2.52	361.	12.66
309.	5.07	363.	5.69
322.	2.04	360.	4.78
323.	4.19	372.	11.34
324.	1.90	382.	4.31
326.	11.73	385.	7.99
332.	1.99	388.	5.19
333.	2.45		

З місячних вкладок нових родів обезп.	$604.50
Разом від членів	$32,291.69
Процент від моргечів	3,978.90
Процент від бондів	242.38
Сплати моргечів	1,082.00
Сирітські части по бл. п.:	
Теодор Смеречняк, в. 10	88.34
Іван Фурґаль, в. 317	200.00
Й. Сечковський, в. 354	150.00
Разом	$38,028.31

РОЗХІД:

Виплати посмертних запомог по бл. п.:

Й. Сечковський, в. 354	499.18
Іван Бурдželовський, в. 146	1,000.00
Василь Ґрещук, в. 164	500.00
Ф. Кревецький, в. 2	1,000.00
Яц. Слобода, в. 155	1,000.00
Іван Семанюк, в. 371	500.00
Т. Смеречняк, в. 10	1,000.00
Іван Хома, в. 170	500.00
Ст. Городиський, в. 20	1,000.00
Яків Кацак, в. 48	500.00
Мих. Коченаш, в. 124	1,000.00
Іван Ной, в. 154	750.00
Мих. Сільчак, в. 114	1,000.00
Іван Фурґаль, в. 317	500.00
Й. Рощіпка, в. 167	1,000.00
Юлія Сенів, в. 222	1,000.00

Запомоги з фонду запомогового:

Ст. Шиманський, в. 2	50.00
Іван Пашкевич, в. 29	75.00
Іван Процак, в. 31	50.00
Василь Денеґа, в. 34	75.00
Леон Вах, в. 53	25.00
Андрій Дячек, в. 54	75.00
Олекса Ніч, в. 67	75.00
Петро Ковалик, в. 96	50.00
Андрій Дишель, в. 98	75.00
Василь Борсук, в. 104	50.00
Антоніна Яніцка, в. 109	25.00
Д. Добровецький, в. 111	75.00
Катерина Шиян, в. 120	50.00
Юлія Дзінколя, в. 128	50.00
Ст. Медвідь, в. 162	50.00
Пилип Маник, в. 168	75.00
Ю. Сторожинська, в. 192	50.00
Ева Бобаля, в. 195	50.00
Дмитро Бойко, в. 316	100.00
Марко Федунок, в. 396	75.00

Виплати з фонду сирітського по бл. п.:

Март. Глух, в. 303 (ст.)	139.00
Іван Яворський, в. 17	300.00
Іван Ярчак, в. 295	1,016.00
Ігн. Городецький, в. 139	320.00
Март. Мікля, в. 197 (ст.)	136.00
Григорій Мута, в. 43	49.71

Виплати з фонду адміністраційного:

Свобода за орган	3,977.70
Платня гол. уряду	540.00
Рент за офси У.Н.С.	100.00
Кошти подорожі до Бріджтон, Н. Дж.	92.92
Кошти подорожі гол. предс. на засідання	51.00
Стейт Вест Верджінія за лайсенс	10.00
Річна премія за рахункову машину	7.70
Річна вкладка Фратернал Монітор	14.70
Видатки канцелярійні: почта, експ., тел. і т. п.	37.09
Інвестиція готівки в моргечу	3,400.00
Будова дому У. Н. С. згідно з контрактом	10,178.00
Разом	$34,319.00

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. мая 1928 остала	$402,708.81
Прихід за червень	38,028.31
Разом	$440,737.12
Розхід за червень	34,319.00
Готівка з кінцем міс. червня 1928 остає	$406,418.12

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$406,418.12
Моргечі	925,748.00
Бонди	511,763.05
Реальність	50,162.41
Друкарня	3,000.00
Разом	$1,897,091.58

Стан довжний:

Фонд посмертний	$1,306,901.83
„ резервовий	283,268.98
„ запомоговий	57,055.43
„ адміністрац.	41,366.28
„ конвенційний	28,655.22
„ народний	8,901.38
„ сирітський	170,942.46
Разом	$1,897,091.58

Теодор Грицей, гол. предс.

В. Левчик, гол. касієр.

Р. Слободян, г. фін. секр.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА.

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

за червень 1928 р.

ПРИХІД:

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1.	24.08	98.	8.10
2.	16.90	99.	20.05
3.	12.60	100.	7.20
4.	2.48	102.	26.33
5.	8.55	103.	3.40
6.	2.50	104.	22.50
7.	25.88	105.	11.05
8.	13.95	106.	4.30
9.	24.08	107.	7.20
10.	5.65	108.	7.65
12.	2.05	109.	9.90
13.	3.40	110.	90
14.	1.35	112.	14.90
15.	7.45	113.	5.40
16.	8.60	114.	7.90
17.	3.00	115.	25
18.	9.90	116.	9.45
20.	7.65	118.	3.60
21.	7.90	120.	16.88
22.	15.53	121.	13.30
23.	2.50	123.	9.90
24.	16.65	124.	14.20
25.	1.60	126.	2.92
26.	3.60	127.	10.35
27.	3.15	128.	7.70
28.	25.95	130.	8.10
29.	18.45	131.	3.60
30.	8.60	132.	19.15
31.	23.18	133.	6.75
34.	18.70	135.	6.39
35.	2.48	136.	18.23
36.	1.00	137.	20.48
38.	23.40	139.	3.85
39.	9.00	140.	90
40.	4.05	141.	68
41.	2.25	142.	11.50
42.	9.45	144.	2.70
43.	6.00	145.	1.80
44.	20.25	146.	7.65
45.	11.25	147.	55.80
46.	50	148.	4.30
47.	2.55	149.	7.65
50.	5.40	151.	6.30
51.	1.60	152.	3.85
52.	75	153.	2.25
53.	6.53	155.	50.00
54.	50	156.	11.05
55.	7.45	159.	9.95
56.	19.55	160.	11.70
57.	6.75	161.	9.59
58.	10.60	162.	4.95
59.	16.20	163.	9.45
60.	1.80	164.	8.50
61.	5.63	165.	2.95
62.	8.60	166.	2.48
63.	26.85	167.	2.95
64.	6.00	168.	21.15
65.	33.10	170.	11.25
66.	3.15	171.	25
67.	13.73	172.	1.60
68.	2.50	174.	4.10
69.	4.05	175.	7.65
70.	24.98	176.	2.55
72.	8.55	177.	8.10
73.	7.88	179.	24.08
74.	2.65	181.	14.40
75.	18.50	182.	9.00
76.	29.93	183.	3.60
77.	7.65	185.	5.25
78.	2.03	188.	2.50
80.	4.28	189.	3.40
81.	7.90	191.	3.45
82.	5.40	192.	2.70
83.	12.38	193.	8.10
85.	17.80	196.	2.95
86.	7.45	197.	90
87.	14.20	198.	2.50
88.	90	200.	13.50
89.	3.60	201.	5.40
90.	29.70	203.	7.65
91.	24.55	204.	3.40
93.	3.85	205.	4.35
94.	14.40	206.	44.10
95.	7.00	207.	4.28
96.	12.15	208.	1.80
97.	10.15	209.	13.05

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
210.	4.75	298.	6.75
211.	9.00	299.	3.38
212.	1.80	300.	19.13
213.	24.08	301.	11.48
214.	9.00	302.	75
217.	34.65	305.	2.70
218.	38.05	306.	50
219.	4.05	307.	3.45
220.	17.55	308.	17.85
221.	18.00	309.	2.70
223.	22.50	310.	5.63
224.	1.35	312.	7.20
226.	2.00	314.	1.60
227.	4.30	316.	22.05
228.	5.00	317.	10.60
229.	17.80	318.	6.53
230.	21.85	320.	8.55
231.	7.88	321.	16.20
232.	4.50	323.	8.10
233.	25	324.	11.70
234.	28.35	326.	17.10
235.	6.08	327.	4.05
236.	4.50	328.	2.70
237.	18.25	330.	3.85
238.	2.95	331.	4.50
239.	20.93	332.	6.30
241.	7.43	333.	11.00
242.	13.30	334.	10.35
243.	18.25	335.	3.85
244.	3.15	336.	13.95
245.	15.10	337.	1.15
246.	3.60	338.	34.45
247.	31.75	339.	9.45
248.	5.18	341.	5.63
250.	1.35	342.	28.80
251.	11.95	343.	2.50
252.	5.20	344.	5.00
253.	2.55	345.	12.20
254.	3.60	346.	4.50
257.	3.60	347.	5.40
258.	4.50	349.	3.10
259.	18.23	350.	2.48
261.	2.05	351.	4.10
262.	6.75	352.	5.40
263.	6.30	355.	3.83
264.	3.25	356.	75
265.	2.70	357.	4.05
266.	2.70	358.	7.20
267.	3.40	359.	2.95
268.	4.85	360.	8.55
269.	3.60	361.	23.20
270.	18.00	362.	9.00
271.	2.95	363.	18.23
273.	9.25	364.	16.20
274.	11.03	365.	12.15
275.	7.45	366.	1.80
276.	53.35	367.	14.85
278.	9.75	368.	75
281.	4.15	369.	25.45
282.	25.88	370.	8.35
283.	9.90	371.	14.20
284.	3.60	372.	50
285.	3.15	374.	4.05
286.	1.80	378.	1.80
288.	27.03	379.	3.60
289.	3.60	380.	5.40
290.	4.30	381.	4.50
292.	20.75	384.	14.40
293.	1.35	385.	22.28
294.	4.05	388.	13.05
295.	19.80	396.	17.78
296.	10.35	401.	3.83
297.	3.45		

З місячних вкладок	$3,074.40
Процент від бондів	75.00
Разом	$3,149.40

РОЗХІД:

Виплати з фонду адміністраційного:

Платня помічних сил	$275.00
Видатки канцелярійні	7.86
Разом	$282.86

ЗІСТАВЛЕННЄ:

Готівка з кінцем міс. мая 1928 остала	$73,776.63
Прихід за червень	3,149.40
Разом	$76,926.03
Розхід за червень	282.86
Готівка з кінцем міс. червня остає	$76,643.17

БІЛЯНС:

Стан чинний:

Готівка	$76,643.17
Моргечі	40,100.00
Бонди	17,318.00
Разом	$134,061.17

Стан довжний:

Фонд посмертний	$101,061.16
„ адміністрац.	33,000.01
Разом	$134,061.17

Теодор Грицей, гол. предс.

В. Левчик, гол. касієр.

Р. Слободян, г. фін. секр.

ЖАРТИ.

Чоловік: Чекай, як умру, напевно не найдеш такого другого чоловіка, як я!

Жінка: В цьому саме ціле щастя!

—o—

Розсіяний.

— Пане редактор, ваш часопис подав фалшиво, що я згинув підчас залізничої катастрофи.

Редактор: О, як мені прикро, а коли будуть похорони?

—o—

— Женитися? То дуже добре! Найвища пора, щоби ви мали когось, що зробив би порядок з тою вашою господинею.

— Але я женюся власне з моею господинею.

—o—

Мала Маруся пише листа до вуйка і малює центиметрові букви.

Мати питається донечки, чому пише такі величезні букви.

Маруся: Прецінь вуйко глухий!

Кітка лежить при теплій печі і зачинає муркотіти.

— Мамо, мамо! — каже Ромчик — кітка зачинає варитися!

—o—

Малий Олесь розказує свій сон. Був у цукорні і їв дуже богато тісточок.

— А чи я також їла тісточка? — питається його сестричка Марійка.

— Тебе зовсім не було зі мною!

На це Марійка розплакується.

—o—

Мала Іруся, коли їсть тісточко, сідає перед зеркалом.

— Я їм тоді два тісточка, — каже.

—o—

Шістьлітня Олеся пішла з батьками на оперу.

— Чому той пан бє цю. паню? — питається Олеся і показує на капельника та співанку. —

— Таж він її зовсім не бе, дитинко! — каже мама.

— А чомуж ця пані кричить?

—o—

Малий Левко оказав неправду. Мати каже:

— В твоїх літах я ніколи не говорила неправди!

— А коли ти зачала, мамо? — допитується Левко.

—o—

Прийшли гості. Довговолосий поет деклямує, ґестикулюючи руками. Мала Наталка із захопленням шарпає маму за рукав:

— Мамо, купи мені його!

—o—

Два товариші виходять із каварні.

— То не ваша парасоля? — каже один.

— Так, але не говорім краще про це.

— Ба, коли то саме ця, яку я забув у каварні!

МІТІНҐИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Тов. Вільні Козаки, від. 316, повідомляє своїх членів, що піврічні збори відбудуться в четвер, 12. липня, в годині 8-ій вечером в гали Товариства. Проситься всіх членів явитись, бо є важні справи до полагодження і контр. комісія здасть піврічне справозданне. Нпоминається довгуючих членів вирівнать свої вкладки. Також проситься тих членів, котрі ще не жертвували на Сиротинець, щоби старались жертвувати на цих зборах. — Павло Ладовський, секр.

ВИЛМІНҐТОН, ДЕЛ. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 247, повідомляє своїх місцевих і позамісцевих членів, що піврічний мітінґ відбудеться в четвер, 12. липня, в годині 7-ій вечером. Проситься всіх членів прибути на мітінґ, бо є деякі справи до полагодження. Урядники здадуть справозданнє. — Петро Сасс, секр.

ДЕРБИ, КОНН. Повідомляється всіх членів Тов. Зап. Січи, від. 23, що збори піврічні відбудуться в неділю, 15 липня, точно в 2-ій год. пополудни, в Мюз Галі. Обовязком є всіх членів явитись, бо є важні справи до полагодження, як відповідь Екзекутиві У. Н. Союза і справозданнє контр. комісії та богато інших справ. — Секр.

КЛИВЛЕНД, О. Сестр. Неп. Зач. Пр. Діви Марії, від. 112, повідомляє своїх членкинь, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 15. липня, у школі парафіяльній. З важної причини мітінґ зачнеться в 3-ій годині пополудни. Буде піврічне справозданне і вибір комітету на баль та інші важні справи. По мітінґу буде збиранне місячних належитостий. — Олена Кульчицька, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. Уряд Бр. св. О. Николая, від. 183, повідомляє всіх членів, що піврічний мітінґ відбудеться в неділю, 15. липня, в год. 1-ій пополудни в гали церковній. На сей мітінґ мають явитися всі члени, бо є важні справи до полагодження. контрольна комісія здасть піврічне справозданнє. Довгуючі члени мають вирівнати свої залеглости. Членів, котрі ще не зложили своєї жертви на Сиротинець і другі народні цілі, проситься зложити на сім мітінґу. По мітінґу відбудеться баль в городі М. Демковича. Кождий член має взяти з собою братську відзнаку. Не явившийся член на мітінґу і на бали заплатить 2 дол. кари. — І. Демкович, пр.; Н. Подлецький, кас.; П. Бабяк, секр.

БЕНВУД, В. ВА. Бр. св. Йосифа, від. 157, повідомляє, що піврічний мітінґ відбудесь в неділю, 15. липня, в гали церковній. Є важні справи до полагодження. Не явившийся член заплатить кари 50 ц. а урядник 1 дол. — М. Мишко, предс.; Дм. Канюк, секр. і касієр.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ